

PARTENOPE

Sinopsi argumental

Acte I. Partenope, reina de Nàpols, rep la notícia que l'exèrcit de Cumes, comandat pel príncep Emilio, està acampat davant del seu regne, però respon amb altivesa la sol·licitud d'una audiència per part d'aquest. Fins al saló del tron arriba Eurimene, que demana protecció després d'haver-se salvat del naufragi del seu vaixell. Arsace, favorit de la reina, se sorprén de la semblança física que observa entre el naufrag i Rosmira, aquella a qui va abandonar quan va quedar subjugat per Partenope. El melancòlic Armindo acull amb afecte Eurimene i li confessa la seua passió secreta per la reina, a la qual cosa Eurimene li respon que persevere en la seua obstinació. Tot sol amb Arsace, Eurimene confirma que és Rosmira disfressada i que cerca venjança per la seua traïció. Arsace manifesta que encara l'estima, però ella li exigeix que jure mantindre en secret la seua mascarada si vol recuperar la seua confiança. Arsace accepta. Armindo es declara a Partenope, però la reina li confirma el seu amor per Arsace, cosa que provoca la ira d'Eurimene quan els sorprén. Arriba Emilio, que també es declara enamorat de la reina. Partenope li respon amb una declaració de guerra i posa Arsace al capdavant del seu exèrcit, encara que finalment ella mateixa decideix comandar les tropes. Arsace mostra el seu temor per la participació d'Eurimene en la batalla al costat de Partenope, però el seu jurament li fa callar les seues raons.

Acte II. La batalla es resol amb la captura d'Emilio per Arsace i la valenta actitud d'Armindo en protegir Partenope. Emilio es lamenta del seu infortuni davant l'alegria de la reina, però la desafidora actitud d'Eurimene, que insulta Arsace i s'atribueix l'èxit de la contesa deixa tothom perplex. Arsace defuig la confrontació fins i tot quan Eurimene el repta a un duel, la qual cosa condueix Partenope a decretar l'arrest d'Eurimene. Arsace intenta aconseguir el seu alliberament i intercedeix davant la reina, però sense donar-li cap justificació. Partenope llavors flirteja amb Armindo i la reina compara la seua fidelitat amb la seua ardent passió per Arsace. Finalment, Eurimene és alliberat i intenta amb la intercessió d'Armindo obtindre una audiència amb la sobirana per a revelar-li un secret d'Arsace.

Acte III. La creixent atracció de Partenope per Armindo la porta a accedir a l'audiència amb Eurimene, que es presenta com el paladí de l'abandonada Rosmira. Arsace confirma la història i Partenope decreta un duel entre Eurimene i Arsace per a reparar l'honor de Rosmira. Arribat el moment de la contesa, Arsace força al fet que tots dos contendents es barallen amb el tors nu, la qual cosa condueix finalment Rosmira a abandonar el seu paper d'Eurimene. Arsace i Rosmira es reconcilien, Partenope accepta l'amor d'Armindo i tots es preparen per a unes dobles noces.

PARTENOPE

Biografies

William Christie

Director musical

Clavecínista, director, musicòleg i professor, William Christie és pioner en el redescobriments i acostament de la música barroca francesa al gran públic. Originari de Buffalo i format en les universitats de Harvard i Yale, la seua carrera va prendre un gir decisiu quan en 1979 va fundar Les Arts Florissants. Al capdavant d'aquest conjunt instrumental i vocal, és el 1987 quan aconsegueix la seua consagració pública amb la producció d'*Atys* de Lully, en l'Opéra-Comique de París, projecte seguit de molts altres èxits centrats en el repertori barroc francès i europeu.

Entre les seues produccions operístiques més recents caldria destacar: *Rameau, maître à danser* creada en el Théâtre de Caen i que s'ha portat a la Brooklyn Academy of Music; *Jephtha* (Händel) a l'Opéra de París; i *Ariodante* a la Staatsoper de Viena; *The Beggar's Opera* en una gira europea; i *L'incoronazione di Poppea* (Monteverdi) al Festival de Salzburg. Com a director invitat, William Christie apareix regularment al Festival de Glyndebourne (*Giulio Cesare* en 2018), al Metropolitan i l'Opernhaus de Zuric.

La seua abundant producció discogràfica inclou més de cent enregistraments. Els més recents: *L'incoronazione di Poppea* (DVD), *Si vous vouliez un jour* i *Missa en si menor*, de Bach, publicats per Harmonia Mundi en la col·lecció "Les Arts Florissants".

Interessat per aprofundir en la seua labor com a formador, William Christie, juntament amb Les Arts Florissants, va crear en 2002 una acadèmia biennal per a joves cantants: Le Jardin des Voix. Des de 2007 és artista en residència a la Juilliard School of Music de Nova York.

El 2012, va fundar el festival Dans les Jardins de William Christie als seus propis jardins del poble francès de Thiré. William Christie ha llegat els seus actius immobiliaris a la Fundació Les Arts Florissants – William Christie, creada el 2018.

Les Arts Florissants

Fundada el 1979 per William Christie

Conjunt de cantants i instrumentistes especialitzats en la interpretació de música barroca amb instruments d'època, Les Arts Florissants ha jugat un paper pioner en la recuperació del repertori barroc dels segles XVII i XVIII. Sota la batuta de William Christie i Paul Agnew, el conjunt ofereix concerts i funcions d'òpera a les sales més prestigioses de França i de la resta del món, on interpreta òperes – escenificades o en versió semiescenificada – i oratoris, així com concerts a gran escala, música de cambra o recitals.

Les Arts Florissants ha llançat diversos programes educatius per a joves músics: l'acadèmia Le Jardin des Voix per a joves cantants creada l'any 2002; una col·laboració amb The Juilliard School des de 2007 i el programa "Arts Flo Juniors" per als estudiants de conservatori. També organitza nombrosos esdeveniments destinats a crear nous públics.

Per a donar a conèixer el seu ampli repertori, disposen d'una impressionant discografia amb prop de cent enregistraments (CD i DVD), especialment amb la seua pròpia col·lecció en col·laboració amb Harmonia Mundi.

Les Arts Florissants també ha establert un fort vincle amb la Vendée, una regió de França on William Christie ha creat la seua llar. De fet, al poble de Thiré, on viu, es va inaugurar el festival Dans les Jardins de William Christie el 2012, en col·laboració amb el Conseil départemental de la Vendée. Aquest lloc s'ha convertit en el nucli d'activitat de Les Arts Florissants, amb importants projectes. El 2017 va ser un any crucial en aquest aspecte, amb l'establiment de Le Jardin des Voix a Thiré, la creació d'un Festival de Primavera dirigit per Paul Agnew. En 2018 es va crear la Fundació Les Arts Florissants – William Christie. William Christie va regalar la seua propietat completa de Thiré a la Fundació.

Les Arts Florissants rep el suport econòmic de l'Estat francès, la Direction régionale des Affaires culturelles (DRAC) i el departament de la Vendée i la Région Pays de la Loire. L'agrupació és artista en residència a la Philharmonie de Paris des de 2015 i reben la catalogació de «Centre culturel de rencontre». Aline Foriel-Destezet és mecenes de la temporada artística. Selz Foundation i The American Friends of Les Arts Florissants són els seus principals patrocinadors.

Sophie Daneman

Directora d'escena

Sophie Daneman va estudiar cant en la Guildhall School of Music de Londres. L'hem escoltada en *Rodelinda* als Països Baixos, en *Arianna* i *Giulio Cesare* al Festival Händel de Gotinga, en *Pelléas et Mélisande* en l'Opéra-Comique amb Georges Prêtre, en *La clemenza di Tito* amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona, en *L'anima del filosofo* de Haydn en l'Opéra de Lausanne, en *L'Orfeo* de Monteverdi i *Dido and Aeneas* a la Bayerische Staatsoper de Munic, en *Theodora* de Händel a Nova York, París i Salzburg, i en la seua primera Susanna (*Le nozze di Figaro*) al Grange Park Opera. Ha participat en nombroses gires amb Les Arts Florissants. Va cantar *Apollo and Daphne* al Florentine Musical Mai, *Requiem* de Fauré amb la Simfònica de Colorado, *Die Jahreszeiten* de Haydn a St. Louis i *L'allegro, il penseroso ed il moderato* de Händel amb l'Orquestra de Cambra d'Escocesa; ha col·laborat amb la Filharmònica de Berlín, el Festival Händel de Halle, l'Orquestra Barroca de Friburg, l'Orquestra de Cambra RIAS i el Festival de Beaune. Sophie Daneman va gravar els papers principals de *Theodora* i *Acis and Galatea* amb William Christie, *Rodelinda* de Händel i *Ottone in vila* de Vivaldi. La seua discografia també inclou tres volums dels *Lieder* de Mendelssohn, un disc de *Lieder* de Schumann i un disc de melodies de Noel Coward. Finalment, ha gravat diverses obres amb Les Arts Florissants, inclosos l'àlbum *Les Grands Motets* de Rameau i *Les Fêtes d'Hébé*. Recentment ha rebut un gran acolliment en una versió de concert de *Castor and Pollux* a la Salle Pleyel.

Jean-Luc Taillefert

Escenografia i vestuari

Després de formar-se com a paisatgista i actor a Lausana, i obtindre una llicència d'estudis teatrals en la Universitat de París VIII, va passar a l'escenografia i va entrar en la L'École supérieure d'art dramatique del Théâtre National d'Estrasburg. Després es va formar en disseny de vestuari en GRETA a París. Dissenyava escenografia, vestuari i accessoris per a espectacles de directors de diversos orígens. Col·labora habitualment amb Michel Toman (*Jack, Tim et les invisibles*, *Noce et Panosse*, *Les Mamies ne font pas dans la dentelle*), Benjamin Knobil (*Les Aveugles*, *Crime et Châtiments*, *L'Amour Masqué*, *La Putain de l'Ohio*, *Les Clochards Célestes*), Gianni Schneider (*Lulu*, *Les Trois Sœurs*, *Visage de Feu*, *Le Nom*), Jean-Yves Ruf (*Bab et Sane*), Jean-Luc Borgeat, Michel Voïta, Nicolas Rossier i Geneviève Pasquier, Nathalie Lannuzel. A França, col·labora també amb Thierry Pillon, Jacques David, Jean-Luc Annaix, Christophe Rouxel, entre d'altres. Des de 2007 participa en encàrrecs semestrals amb Clédar, de la Vallée de Joux, per al seu teatre d'estiu (dirigit per Michel Toman, Hélène Cattin, Thierry Crozat). A més de les seues activitats teatrals, en 2004 va dissenyar l'escenografia de l'exposició "Napoleó i la mar" al Museu Marítim Nacional de París i en 2008 va reorganitzar els espais públics (fòrum, vestíbul, bar) de l'Escenari Nacional La Passerelle de Saint-Brieuc. Des de 2010 col·labora amb la companyia L'éternel éphémère (director artístic Thierry Pillon) a Nantes, en la realització de l'esdeveniment entre teatre i òpera per a Les Art'Scènes.

Ana Vieira Leite

Partenope

Graduada de l'Haute École de Musique de Ginebra en 2020, la soprano portuguesa Ana Vieira Leite també va rebre el primer premi del Concurs de Cant Barroc de Froville. Particularment activa en el camp de la música antiga, ha cantat papers com Spesin en *Ordo Virtutum* de Hildegard von Bingen, Une Bohémienne en *Les fêtes vénitiennes* d'André Campra, la Música en *L'Orfeo* de Monteverdi i Lidie en *Le temple de la gloire* de Rameau. És membre fundadora del conjunt O Bando de Surunyo, especialitzat en música dels segles XVI-XVII. Ha cantat Cecilia en "Amore Siciliano" amb Cappella Mediterranea, i va debutar al Grand Théâtre de Genève amb el solo de soprano en *Einstein on the Beach* de Philip Glass i Clorinda en una adaptació infantil de *La Cenerentola* de Rossini. En concert ha interpretat la *Simfonia 4* de Mahler amb Joana Carneiro i Gábor Takács-Nagy i *Rückert Lieder* de Mahler amb Thomas Hauschild. Abans d'unir-se a l'Haute École de Musique, Ana Vieira Leite va obtindre una llicenciatura en cant, una llicenciatura en òpera i un màster en interpretació artística de l'ESMAE (Porto). Ha obtingut el primer premi en els concursos de la Fundação Rotária Portuguesa, Cidade d'Almada i premi Helena Sá e Costa. Ana Vieira Leite compta amb el suport de la Fundació Gulbenkian, la Fundació Mosetti i la Fundació GDA.

Helen Charlston

Rosmira / Eurimene

Helen Charlston va guanyar el primer premi en el London Händel Singing Competition de 2018 i va ser finalista en el Grange Festival International Singing Competition de 2019. Ha sigut "Rising Star" amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, i és membre de la desena edició de Le Jardin des Voix amb Les Arts Florissants. Així mateix és BBC New Generation Artist i City Music Foundation Artist.

Entre els seus concerts més destacats es troben *Messiah: Reimagined* (London Händel Orchestra / Laurence Cummings); *Matthäus-Passion* (Gabrieli Consort and Players); *Missa en do* de Dussek (Acadèmia de Música Antiga / Richard Egarr); *Missa en si menor* de Bach (Orquestra Filharmònica d'Eslovènia / Stephen Layton). Els seus recitals com a solista l'han portat al Wigmore Hall, Barbican Sound Unbound, Oxford Lieder, York Early Music Festival, Händel-festspiele Halle i Korčula Baroque Festival. Durant la pausa causada per la pandèmia de la Covid-19, va encarregar *Isolation Songbook*, una col·lecció de cançons de quinze compositors que van respondre al bloqueig. Els personatges operístics inclouen Messaggera i Prosperpina de *L'Orfeo*, First Witch de *Dido and Aeneas*, Olga de *Ievgueni Oneguï*, Florence Pike d'*Albert Herring*, Ino de *Semele*, Sara de *Tobias and the Angel* (Dove), Dinah de *Trouble in Tahiti*, Dido de *Dido is Dead* (Rhiannon Randle) i Sarah de *Blue Electric* (Tom Smail). Helen va començar a cantar com a corista i corista principal del Cor de Xiquetes de l'Abadia de St. Albans. Va estudiar música i va ser acadèmica coral al Trinity College de Cambridge.

Hugh Cutting

Arsace

Hugh Cutting és actualment membre del Royal College of Music International Opera Studio. És antic estudiant de la coral de St. John's College, Cambridge, on es va graduar amb una llicenciatura en música amb altes qualificacions i va fer un màster al Royal College of Music. Els seus compromisos en concerts inclouen English Concert i Kristian Bezuidenhout (*Odes for a Queen* de Purcell), Collegium Vocale Gent i Philippe Herreweghe de gira per Europa (*Missa en si menor* de Bach), Polyphony i Stephen Layton (*Johannespassion* de Bach), La Nuova Musica i David Bates (vespres i motets de Monteverdi), Oxford Bach Soloists (passions i cantates de Bach), RCM Baroque Orchestra i Ashley Solomon (*Himmelfahrtsoratorium -Oratori de l'Ascensió-* de Bach), i "Un viatge sefardita en la música" en el cicle de concerts Kettle's Yard New Music, Cambridge. En òpera, els seus papers inclouen Arsace en *Partenope* per a Le Jardin des Voix amb Les Arts Florissants, Bertarido en *Rodelinda* per a RCM International Opera Studio, Tolomeo de Händel, The Boy / Angel 1 en *Written on Skin* de George Benjamin per a RCM Spring Opera Scenes; Ottone en *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi i Daemon en *Kepler's Trial* de Watts al Victoria and Albert Museum de Londres. Ha gravat "Royal Odes" de Purcell amb The King's Consort i Robert King, al costat de Iestyn Davies i Carolyn Sampson, i àries barroques alemanyes amb Iestyn Davies i Fretwork per a Signum Classics.

Alberto Miguélez Rouco

Armindo

Alberto Miguélez Rouco va estudiar cant en la Musik Akademie Basel, amb la mezzosoprano Rosa Domínguez. En òpera, recentment ha cantat *Ottone* de Händel a l'Innsbrucker Festwochen, *La divisione del mondo* de Legrenzi a Estrasburg, Nancy i Versailles, *Il ritorno d'Ulisse in Pàtria* de Monteverdi al Teatre Olimpico di Vicenza i *Dido and Aeneas* de Purcell. Al setembre de 2019 va gravar amb el seu conjunt Los Elementos la sarsuela barroca *Vendado es Amor, no es ciego* de José de Nebra, per a Glossa. Com a solista d'oratori ha cantat *Messiah* de Händel, *Ode for the birthday of Queen Anne* i *Il trionfo del Tempo e del Disinganno* (Festival Barroc de Trondheim), *Johannespassion* de Bach, *Il San Vito* de Pasquini (al Boston Early Music Festival), *Requiem* de Michael Haydn, *Oratorio de Noël* de Saint-Saëns, *Krönungsmesse* de Mozart, *Stabat Mater* de Pergolesi, *Gloria* de Vivaldi o el *Te Deum* de Charpentier. Participa en classes magistrals amb Margreet Honig, Sara Mingardo, Mariella Devia, Philippe Jaroussky, Valérie Guillorit, Alessandro de Marchi, Sophie Daneman i Maria Cristina Kiehr, i treballa amb directors com Paul Agnew, René Jacobs, Christophe Rousset, Gabriel Garrido, Lionel Sow o Josep Pons. Ha actuat amb les orquestres Le Concert des Nations, Hesperion XXI, Trondheim Baroque Orchestra, Les Talens Lyriques, l'Orquestra Simfònica de Galícia i Ensemble Elyma. Des de 2020 és membre de l'Acadèmia Vocal Philippe Jaroussky.

Jacob Lawrence

Emilio

La passió de Jacob Lawrence pel cant va començar als sis anys, quan es va unir al cor del seu pare a l'Església Escocesa de Melbourne, Austràlia. Després d'aparèixer com a tiple en diverses temporades amb Opera Australia i realitzar gires de concerts a Austràlia i Europa amb els seus pares, va cursar estudis al Melbourne Conservatorium of Music i es va graduar amb honors l'any 2014. En 2016 es va mudar a Europa per a estudiar a la Schola Cantorum Basiliensis sota la tutela de Gerd Türk. Jacob Lawrence va guanyar el premi del Concurs de Cant Cesti 2020, del concurs Schloss Weissenbrunn Bovicelli 2020 i de la desena edició de Le Jardin des Voix el 2021. El seu repertori operístic inclou el paper principal en *L'Orfeo* de Monteverdi (Trigonale Alte Musik 2019), Ubaldo en *Armida* de Haydn (Pinchgut Opera 2016), Eumete / Giove en *Il ritorno d'Ulisse en Patria* (Pinchgut Opera 2019) i Aeneas en *Dido and Aeneas* (Royal Melbourne Philharmonic 2014). És membre de Vox Luminis, Profeti della Quinta i Le Miroir de Musique, i ha actuat amb grups com Huelgas Ensemble, La Cetra, Voces Suaves, Göttingen Baroque Orchestra, Jerusalem Baroque Orchestra i Bern Vocale. Ha participat com a tenor solista en *Messiah* de Händel, *Mattäuspasion* i *Missa en si menor* de Bach; *Vespro della beata Vergine* de Monteverdi; *Krönungsmesse* de Mozart, així com en moltes de les cantates de Bach, i ha actuat com a Evangelista en *Johannespasion* de Bach amb elogi de la crítica.

Matthieu Walendzik

Ormonte

El baríton franc-polonès Matthieu Walendzik comença en la música en el cor de xiquets de la Maîtrise Notre-Dome de París. Al mateix temps que estudiava musicologia a la Sorbona va continuar la seua formació en el cor d'adults de la Maîtrise i després al Conservatoire National Supérieur de París en les classes de cant de Valérie Guillorit i música de cambra d'Anne le Bozec. Membre des de 2018 de l'Opera Fuoco, companyia lírica dirigida per David Stern, Matthieu Walendzik canta els papers del Comte Almaviva en *Le nozze di Figaro*, Riff en *West Side Story*, Russel en *Lady in the Dark*, així com Pandolfe en *Cendrillon* i Marcello en *La bohème*. Participa en prestigioses produccions, en un repertori que va des de la música medieval fins a la creació contemporània, sota la direcció de directors com David Reiland, Stephan MacLeod, Christophe Rousset, Sigiswald Kuijken i Hervé Niquet. És solista en *Messiah*, *Die Schöpfung*, *Mattäuspasion*, *Johannespasion* i cantates de Bach. Lligat a les seues arrels poloneses, Matthieu Walendzik col·labora en concerts de compositors polonesos organitzats en l'Ambaixada de Polònia a França i en vetlades benèfiques, per les quals va rebre el premi Jove Personalitat de l'Any en 2019. És un dels guanyadors de la desena edició de Le Jardin des Voix.